

Prostori regeneracije in umika – Revitalizacija Ivarčkega jezera z idejno zasnovo regenerativnega centra

Fotovizualizacija prenovljenega kavarniškega objekta ob Ivarčkem jezeru z veduto Uršlje gore

Paviljon meditacije predstavlja prostor umiritve, introspekcije in individualnih praks. Namenjen je meditaciji, dihalnim vajam ter dejavnostim, ki spodbujajo notranjo osredotočenost in stik s samim seboj. Prostorska zasnova poudarja tišino, intimnost in neposredno povezavo z okolišnim gozdom.

Paviljon joge je namenjen skupinskim in individualnim vadbam joge, raztezanju ter drugim oblikam telesne aktivnosti. Odprtost prostora omogoča vizualno povezanost z naravo, kar dodatno podpira celostno izkušnjo gibanja in regeneracije.

Paviljon učenja predstavlja prostor izobraževanja, delavnic, predavanj in skupinskih srečanj. Namenjen je pridobivanju znanj s področja zdravega življenjskega sloga, čuječnosti, naravovarstva ter drugih vsebin, povezanih z regenerativnim načinom bivanja. Deluje kot prostor izmenjave znanj, izkušenj in medsebojnega povezovanja uporabnikov.

Nastanitveni program omogoča večdnevno bivanje obiskovalcev centra. Sestavljajo ga večposteljne nastanitvene enote s skupnimi sanitarnimi prostori, namenjene posameznikom, organiziranim skupinam ter izvedbi šol v naravi, izobraževalnih taborov in manjših skupinskih programov. Nastanitveni del podpira daljše regenerativne in izobraževalne programe ter omogoča poglobljeno izkušnjo bivanja v naravnem okolju.

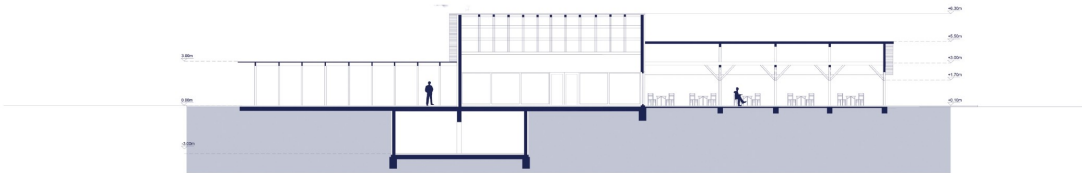
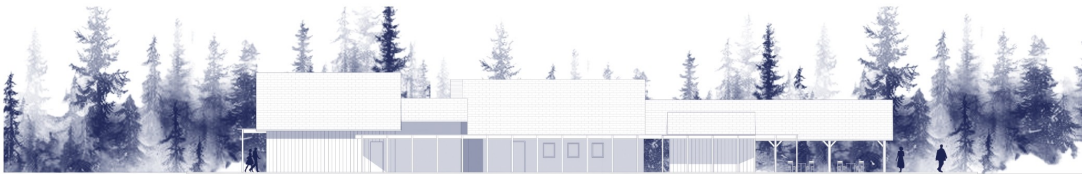
Kavarniško-gostinski objekt deluje kot osrednje zbirališče in družabni prostor centra. Poleg priprave in strežbe napitkov ter manjših obrokov omogoča neformalna srečanja, počitek in druženje obiskovalcev. Objekt predstavlja pomembno stičišče med uporabniki centra in širšo javnostjo.

V sodobnem arhitekturnem diskurzu se vedno izraziteje pojavlja potreba po redefiniciji odnosa med grajenim okoljem, naravo in človekom. Pospešen tempo življenja, digitalna preobremenjenost in odtujenost od naravnih procesov ustvarjajo potrebo po prostorih, ki ne služijo zgolj funkcionalnim zahtevam, temveč omogočajo regeneracijo posameznika. V tem kontekstu se razvija koncept regenerativnih centrov in prostorov, ki združujejo ekološke, prostorske in psihofizične vidike bivanja. Regenerativni prostori niso zgolj arhitekturni objekti, temveč sistemi, ki omogočajo obnovo – tako na ravni okolja kot tudi človekovega telesa in uma.

Terapevtska arhitektura je most med tem, kar narava ponuja, in tem, kar človek potrebuje. Je umetnost ustvarjanja prostorov, kjer se um umiri, telo okrepi in duh znova najde svojo pot. Nič več ni stroga ločnica med notranjim in zunanjim – židovi dihajo z lesom, svetloba oblikuje tok prostora, voda postane del arhitekture. Oblike sledijo naravnim ritmom in materiali spoštujejo zemljo.

Ivarčko jezero je eden izmed prepoznavnih naravnih in rekreacijskih prostorov v koroški regiji, ki je v preteklosti predstavljal pomembno turistično, družabno in krajinsko središče. Kljub izjemnim naravnim danostim ter ugodni legi ob vznožju Uršlje gore, se območje že vrsto let sooča s postopnim propadanjem infrastrukture, zmanjšano privlačnostjo in izgubo svoje nekdanje vloge v prostoru. Naloga obravnava revitalizacijo jezera in njegovega območja skozi zasnovo regenerativnega centra. Predlagana zasnova temelji na celostnem razumevanju prostora, njegovih naravnih potencialov in potreb sodobne družbe.

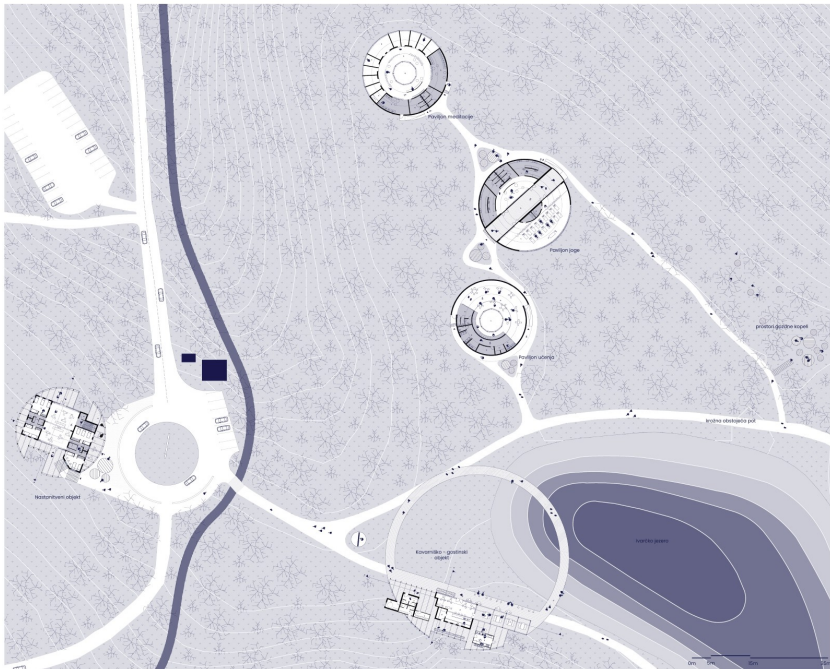
Program regenerativnega centra je organiziran v pet medsebojno povezanih sklopov: paviljon meditacije, paviljon joge, paviljon učenja, nastanitveni program ter kavarniško-gostinski objekt. Programska zasnova temelji na razpršeni organizaciji objektov, ki so umešeni v naravno okolje in med seboj povezani z mrežo pešpoti ter zunanjih ambientsov.

Prezrez CC in južna fasada kavarne M 1:100

Fotovizualizacija vhoda nastanitvenega programa

Ilustracija situacije

Prostori regeneracije in umika – Revitalizacija Ivarčkega jezera z idejno zasnovo regenerativnega centra

Fotovizualizacija interierja meditacijskega paviljona

Fotovizualizacija pogleda iz meditacijske sobe v smrekov gozd

Prerez EE in južna fasada paviljonov M 1:200

01 | VSTOPNI ROB – PREHOD IZ VSAKDANJUKA

Zaporedje doživljanje se začne na vstopnem robu, ki predstavlja prehod med vsakodnevnim ritmom in prostorom regeneracije. Prostorska zasnova oblikovno postopoma oddaljuje od zunanjih dražljajev ter vzpostavlja novo zaznavanje časa in prostora. Vizogen ambience deluje kot praga, kjer se pozornost preusmeri iz nenehnega hitenja k umirjenemu doživljanju naravnega okolja.

02 | GOZDNA TERAPIJA – HOJA SKOZI GOZD

Prat vodi skozi obstoječi gozdni sestoj, kjer prostor ostaja čisto preko sestur, varijev, svetlobe in sile z naravnimi materiali. Obkroje po gozdni poti spodbuja počasnejši ritem hoje in zavestno zaznavanje okolice. Arhitekturni poseg ostaja minimalen ter omogoča neposredno izkušnjo gozda, ki postane centralni element regenerativnega procesa.

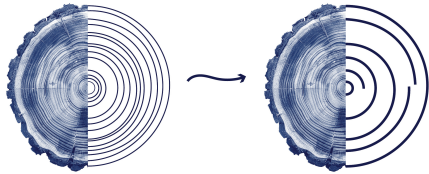
04 | KONTEMPLACIJA OB JEZERU

Selvenčno doživljanje se zaključuje ob Ivarčkem jezeru, kjer se prostor odpre v širši pogled na vodno površino in okolici gozd. Lirijana gladina, odsevi krajine in prirodnost vode ustvarjajo prostor kontemplacije ter potrjuje refleksije. Arhitekturni element pomola deluje kot subtilen podopis poti v krajino in obkroževanju omogoča neposredno sile z naravnim ambienom. Jezero je simbolični zaključek poti od zunanjega sveta k notranji umiritvi.

03 | POSLUŠANJE PTIC

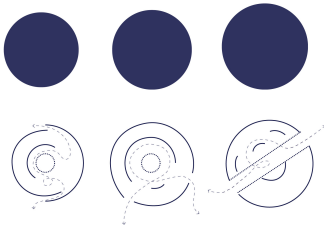
V osrednjem delu poti se pozornost usmeri v zvočno dimenzijo prostora. Med krošnjami smrek in modrobrinov nastaja značilna gozdna zvočna krajina, ki jo sestavljajo piščje petje, buranje vetra in naravni zvoki drečja. Prostorsko urešitev obkroževanja spodbuja k ustavitvi in poslušanju, s čimer se poudari pomen nesnovnih kvalitiet krajine ter spodbudi občutek priprtosti v prostoru.

Koncept temelji na principu drevesnih letnic kot prostorskega generatorja – koncentričnih plasti, ki strukturirajo program in hkrati vzpostavljajo berljivo hierarhijo prostora.

Ritem plastin definira tako gibanje kot tudi uporabo prostora. Prehodi med plastmi so zasnovani kot gradienti – od zaprtih, kontemplativnih ambienov do bolj odprtih, komunikativnih prostorov.

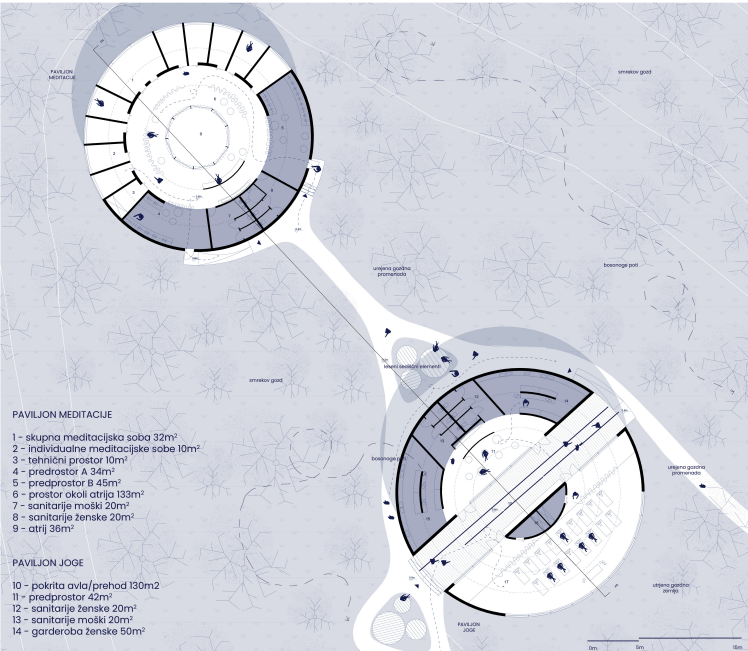
Odpiranje in zapiranje se tako manifestira skozi stopnjo transparentnosti, poroznosti in dostopnosti, ne kot binarna ločnica.

PAVILJON UČENJA

PAVILJON MEDITACIJE

PAVILJON JOGE

Plan pritličja meditacijskega in jogijskega paviljona

Fotovizualizacija jogijskega prostora